

369L0169

N:o L 133/6

EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI

4.6.69

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 28 päivänä toukokuuta 1969,

kansainvälisessä matkustajaliikenteessä tapahtuvassa maahantuonnissa kannettaviin liikevaihto- ja valmisteveroihin liittyviä vapautuksia koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta

(69/169/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 99 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsoo että,

jäsenvaltioiden välisen kaupan tullit ja useimmat vaikutukseltaan vastaavat maksut poistavan tulliliiton toteuttamisen estämättä on tarpeen pitää voimassa kyseisessä kaupassa tuonnin verollisuus ja viennin verottomuus, kunnes välillisten verojen yhdenmukaistamisessa on edetty pitkälle,

on suotavaa, että jäsenvaltioiden väestöllä jo ennen tätä yhdenmukaistamista on enemmän tietoa yhteismarkkinoiden todellisuudesta ja että sen vuoksi toteutetaan toimenpiteitä, joilla jäsenvaltioiden välisessä matkustajaliikenteessä sovellettavaa tuonnin verotusjärjestelmää vapautetaan enemmän; Euroopan parlamentin jäsenet ovat toistuvasti korostaneet näiden toimenpiteiden tärkeyttä,

tällaiset matkustajaliikenteen verohelpotukset ovat uusi askel kohti jäsenvaltioiden markkinoiden vastavuoroista avaamista ja kotimarkkinoiden olosuhteita vastaavien olosuhteiden luomista, nämä helpotukset on rajoitettava matkustajien suorittamaan muuhun kuin kaupalliseen tavaroiden tuontiin; pääsääntöisesti

näitä tavaroita voi saada niiden saapumismaasta (vientimaasta) ainoastaan jo verotettuina, joten tuontimaan luopuessa säädetyin rajoituksin liikevaihto- ja valmisteverojen kannosta näiden tavaroiden maahantuonnissa välttyään kaksinkertaiselta verotukselta tämän kuitenkaan johtamatta verottamatta jättämiseen, ja

yhteisön järjestelmä tuonnin verotuksen helpottamiseksi on osoittautunut välttämättömäksi myös kolmansien maiden ja yhteisön välisessä matkustajaliikenteessä,

1 artikla

1. Kolmansien maiden ja yhteisön välisessä matkustajaliikenteessä on sovellettava maahantuonnissa kannettavia liikevaihto- ja valmisteveroja koskevaa vapautusta matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyviin tavaroihin, jos kyse on muusta kuin kaupallisesta maahantuonnista ja näiden tavaroiden kokonaisarvo on enintään 25 laskentayksikköä henkilöä kohti.

2. Jäsenvaltiot voivat 15 vuotta nuorempien matkustajien osalta alentaa tämän vapautuksen 10 laskentayksikköön.

3. Jos useiden tavaroiden kokonaisarvo henkilöä kohti on suurempi kuin 25 laskentayksikköä tai vastaavasti 2 kohdan mukaisesti vahvistettu määrä, vapautus on myönnettävä näiden määrien rajoissa sellaisten tavaroiden osalta, joihin erikseen tuotuina olisi sovellettu mainittua vapautusta, edellyttäen, ettei yksittäisen tavaroiden arvo voida jakaa.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden välisessä matkustajaliikenteessä on sovellettava maahantuonnissa kannettavia liikevaihto- ja valmisteveroja koskevaa vapautusta perustamissopimuksen 9 ja 10 artiklassa määrätty edellytykset täyttyviin, matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin sisältyviin tavaroihin, jos kyse on muusta kuin kaupallisesta maahantuonnista ja näiden tavaroiden kokonaisarvo on enintään 75 laskentayksikköä henkilöä kohti. Tämä vapautus on myönnettävä myös, jos mainittu liikenne tapahtuu kauttakulkuna muualla kuin jäsenvaltion alueella.

2. Jäsenvaltiot voivat 15 vuotta nuorempien matkustajien osalta alentaa tämän vapautuksen 20 laskentayksikköön.

3. Jos useiden tavaroiden kokonaisarvo henkilöä kohti on suurempi kuin 75 laskentayksikköä tai vastaavasti 2 kohdan mukaisesti vahvistettu määrä, vapautus on myönnettävä näiden määrien rajoissa sellaisten tavaroiden osalta, joihin erikseen tuotuina sovellettaisiin mainittua vapautusta, ottaen huomioon, ettei yksittäisen tavaran arvoa voida jakaa.

3 artikla

Tätä direktiiviä sovellettaessa:

1. Edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua vapautusta vahvistettaessa ei oteta huomioon väliaikaisesti tuotuja tai väliaikaisen viennin jälkeen jälleentuotuja henkilökohtaisia tavaroita.

2. Muuna kuin kaupallisena tuontina pidetään tuontia, joka:

- a) on satunnaista ja
- b) kohdistuu yksinomaan tavaroihin, jotka on tarkoitettu matkustajien henkilökohtaiseen tai näiden perheenjäsenten käyttöön taikka lahjoiksi, jos näiden tavaroiden luonne tai määrä ei ilmennä mitään kaupallista tarkoitusta.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava jäljempänä lueteltujen tavaroiden maahantuonnille liikevaihto- ja valmisteveroista vapautettuina seuraavat määrälliset rajoitukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta kansallisten säännösten soveltamista

Euroopan ulkopuolella asuviin matkustajiin:

a) tupakkatuotteet:

	200	savuketta,
tai	100	pikkusikaria (sikareita, joiden kappalepaino on enintään 3 grammaa),
taikka	50	sikaria,
tai	250	grammaa piippu- tai savuketupakkaa;

b) alkoholijuomat:

- tislattut alkoholijuomat tai alkoholipitoiset juomat, joiden alkoholipitoisuus on suurempi kuin 22 astetta

1 vakiopullo

(0,7–1 l)

taikka

- tislattut alkoholijuomat tai alkoholipitoiset juomat taikka viini- tai alkoholipohjaiset aperitiivit, joiden

alkoholipitoisuus on enintään 22 astetta, kuohuviinit,

väkevät viinit yhteensä 2 litraa

ja

— kuohumattomat viinit yhteensä 2 litraa

c) hajurvedet 50 grammaa

ja

toalettivedet 1/4 litra

d) kahvi 500 grammaa

taikka kahviuute tai esanssi 200 grammaa

e) tee 100 grammaa

taikka teeuute tai esanssi 40 grammaa

2. Vapautusta ei saa soveltaa 15 vuotta nuorempien matkustajien osalta mihinkään 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuun tavarahan.

3. Edellä 1 kohdassa vahvistetuina määrällisin rajoituksin sekä 2 kohdassa säädetyin rajoituksin ei 1 kohdassa lueteltujen tavaroiden arvoa oteta huomioon 1 ja 2 artiklassa tarkoitettua vapautusta vahvistettaessa.

5 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat alentaa niiden tavaroiden arvoa ja/ tai määrää, joille myönnetään vapautus, jos tavarat tuodaan:

- rajaliikenteessä;
- kansainvälisessä liikenteessä käytettävien kulkuneuvojen henkilökunnan toimesta;
- jäsenvaltioiden puolustusvoimien toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden jäsenten, mukaan lukien siviilihenkilöstö, sekä näiden puolisojen ja huollettavien lasten toimesta.

2. Jäsenvaltiot voivat jättää vapautuksen ulkopuolelle yhteisen tullitariffin nimikkeisiin 71.07 ja 71.08 kuuluvia tavaroita.

3. Jäsenvaltiot voivat alentaa 4 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitettuja tavaroiden määriä kolmansista maista jäsenvaltioon tulevien matkustajien osalta.

6 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen estämiseksi, että verottomuus myönnetään sellaisille matkustajille suoritetuille luovutuksille, joiden kotipaikka, pysyvä asuinpaikka tai ammatillisen toiminnan keskuspaikka sijaitsee jossakin jäsenvaltiossa ja joihin sovelletaan tässä direktiivissä säädettyä järjestelmää.

7 artikla

Jäsenvaltiot voivat pyöristää 1 ja 2 artiklassa säädettyinä laskentayksiköinä ilmoitettuja määriä muunnettaessa saadun kansallisen valuuttana ilmoitetun määrän.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät toimenpiteet voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1970.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän direktiivin soveltamiseksi antamistaan säännöksistä.

Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

9 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä toukokuuta 1969.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

G. THORN